

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/97/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613010068
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4613010068.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Ľubici Medveckej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému Y. X., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného Y. X. a Okresnej prokurátorky v Topoľčanoch, proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 27.08.2014 sp. zn. 2T/36/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11.03.2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, písmeno f/, odsek 3 Trestného poriadku **z r u š u j e** sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a náhrade škody.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému
Y. X., nar. XX.XX.XXXX v X. nad X., trvale bytom
W., Ul. P. č. XXX/XXX,

u k l a d á:

Podľa § 213 odsek 2 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti, nezistenej priťažujúcej okolnosti, za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa mu výkon trestu podmienčne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku ukladá sa obžalovanému Y. X. povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenému G. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., VI. S. č. XX, vo výške X.XXX,- euro (osemtisícštyristo eur).

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd poškodeného Róberta X., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., VI. S. č. XX so zvýškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný Y. X. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistený deň v mesiaci jún XXXX prisľúbil poškodenému G. X. zabezpečiť predaj osobného motorového vozidla zn. P. C. S., farby modrej metalízy, rok výroby XXXX, P.: O s prenosnými poznávacími značkami PA XXXXX, ktoré si doviezol poškodený zo U. republiky B., preto poškodený prostredníctvom L. W. odovzdal obžalovanému dňa XX.XX.XXXX v J. W. predmetné vozidlo spolu s príslušnými dokladmi a X ks kľúčov, ktoré dňa XX.XX.XXXX v obci V. P., obžalovaný predal za sumu X.XXX,- eur, avšak peniaze za predaj vozidla poškodenému i napriek písomnej výzvy na vrátenie peňazí, ktorú prevzal obžalovaný dňa XX.XX.XXXX v mieste svojho bydliska, neodovzdal, ale si ich ponechal a minul pre vlastnú potrebu, pričom poškodenému ani nezaobstaral prípadné iné vozidlo ako protihodnotu, čím spôsobil poškodenému G. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., VI. S. č. XX škodu vo výške X.XXX,- eur.

Za to mu bol uložený podľa § 213 odsek 2 Trestného zákona, za nezistenej pofahčujúcej okolnosti, nezistenej priťažujúcej okolnosti, za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona peňažný trest v sume 500 (päťsto) eur.

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu. Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona súd ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Zároveň podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému Y. X. povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenému Róbertovi X., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., VI. S. č. XX, vo výške X.XXX,- euro (osemtisícštyristo eur).

L. § 288 odsek 1 Trestného poriadku, poškodeného G. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., VI. S. č. XX, s nárokom so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie prokurátor čo do výroku o treste a obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu voči všetkým výrokom rozsudku a aj voči konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo.

Prokurátor v odôvodnení odvolania poukázal na to, že nesúhlasí s výrokom o treste napadnutého rozsudku, pretože súd I. stupňa nesprávne vyhodnotil všetky okolnosti prípadu, najmä s poukazom na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy a peňažný trest považoval za neprimerane nízky. Poukázal na to, že obžalovaný spáchanie trestného činu v celom rozsahu poprel, avšak trestnej činnosti sa dopúšťa opakovane. V odpise z registra trestov má 11 záznamov. Majetkovej trestnej činnosti sa dopúšťal opakovane, na rôznych miestach republiky a už 6-krát pred týmto odsúdením mu bol uložený peňažný trest. I napriek tejto skutočnosti sa naďalej dopúšťal obdobnej trestnej činnosti, z čoho vyvodil záver, že uloženie peňažného trestu ako alternatívneho druhu trestu nemožno z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie považovať za dostatočný, nakoľko evidentne neplní svoju výchovnú funkciu. Okrem toho, aj výška peňažného trestu je neprimerane nízka, vzhľadom na spôsobenú škodu protiprávnym konaním obžalovaného, ktorá bola 8.400,- eur. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby s podmienočným odkladom na primerane dlhú skúšobnú dobu.

Obžalovaný v dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom obhajcu, poukázal na to, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu, nie je trestným činom. Predložil súdu doklady a to osvedčenie o evidencii č. I. a II., osvedčenie o evidencii pre vozidlo s prevozným evidenčným číslom za účelom vyvrátenia tvrdenia poškodeného, že bol vlastníkom sporného motorového vozidla. Jediné listinné dôkazy, ktorými preukazoval svoje vlastníctvo k spornému vozidlu, boli technický preukaz pre vozidlo s evidenčným číslom so skrátenou dobou platnosti, v ktorom sa uvádza, že evidenčné číslo PA - 04674 bolo pridelené poškodenému G. X. W. úradom v L. dňa XX.XX.XXXX, a tiež medzinárodná karta poistenca pre cestnú dopravu, ktorá bola vydaná s povolením nemeckého úradu, kde je vytlačené meno poškodeného, avšak nenachádza sa v nej záznam o tom, vo vzťahu k akému motorovému vozidlu bola táto karta poistenia pre cestnú dopravu vystavená s výnimkou rukou dopísaného evidenčného čísla PA - XXXXX. O., že poškodený nepreukázal, že vôbec predmetné motorové vozidlo P. C. S. zakúpil. Neuviedol, ani kde mal toto vozidlo zakúpiť a vlastníctvo odvodzoval len od toho úkonu, že ho mal priviesť z B..

V. uvedené skutočnosti tvrdil už pred súdom I. stupňa, súd sa s jeho argumentáciou absolútne nezaoberal a ani nevysvetlil, akým spôsobom sa vysporiadal s vlastníctvom k motorovému vozidlu P. C. S..

Súd I. stupňa za relevantný dôkaz preukazujúcu zakúpenie sporného vozidla odôvodnil len samotnou výpoveďou poškodeného, ktorá následne mala byť potvrdená výpoveďou svedka W., ktorý nie celkom

presne definoval, o akú P. C. S. ide, pretože iba uvedenie farby a približného roku výroby nie je možné považovať za dostatočný opis motorového vozidla.

Spochybnil tiež výpoveď svedkyne X., ktorá uviedla, že jej manžel mal zakúpiť vozidlo P. C. S., avšak neuviedla presne, o ktorú P. C. S. ide, pretože ich bolo viacero a ani fotografia, nachádzajúca sa v spise, nie je dôkazom, o aký automobil ide.

Tvrdil, že bolo nevyhnutné podrobne skúmať, ktoré motorové vozidlo poškodený zakúpil a ktoré motorové vozidlo on ako obžalovaný ďalej predal pani S.. Vozidlo, ktoré tejto svedkyňi predal, bolo jeho motorové vozidlo.

Ďalej súd sa nezaoberal faktúrou, z ktorej vyplýva, že sporný automobil mal byť zakúpený spoločnosťou V., s.r.o., so sídlom v O., uspokojil sa iba s tým, že konateľ tejto spoločnosti uviedol, že nikomu nedal splnomocnenie ani finančné prostriedky za účelom sprostredkovania vozidla.

Poukázal tiež na rozpornosť vyhodnotenia listinného dôkazu nachádzajúceho sa na čl.XX. Tento dôkaz vôbec nesvedčí o tom, že on mal prevziať nejaké motorové vozidlo. Podľa všetkých listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, vôbec nebolo preukázané, že on od kohokoľvek prevzal motorové vozidlo, ktoré malo patriť poškodenému. Napadol tiež výrok o náhrade škody, pretože nie je zrejmé, prečo mu bola uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému v takej výške, ako je uvedená vo výrokovej časti rozsudku a z čoho súd vychádzal, keď takúto sumu ustálil. Navrhol napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušiť a vec tomuto súdu vrátiť na opätovné prejednanie a rozhodnutie, príp. žiadal, aby súd po prehodnotení dôkazov sám rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní, Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, odvolací súd zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné a na základe odvolania obžalovaného rozhodoval aj o škode.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel. Jednoznačne tvrdil, že motorové vozidlo, ktoré bolo predmetom obžaloby, bolo jeho motorové vozidlo, ktoré si on sám zakúpil a toto motorové vozidlo následne potom aj odpredal. Poprel, že by išlo o motorové vozidlo patriace poškodenému X.. Tvrdil, že je pravdou, že z B. priviezli tri motorové vozidlá, boli to úplne rovnaké P. C., tmavomodrej farby. Y. predal W., jedno predal on a tretie sa vyviezlo do B..

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že poškodený X. si z B. priviezol osobné motorové vozidlo P. C. S. X,X O., modrej metalízy, rok výroky XXXX na prenosných značkách PA - XXXXX v hodnote X.XXX,- eur. V Nemecku všetky veci vybavoval obžalovaný X., ktorý ovládal nemecký jazyk. Po dovezení tohto motorového vozidla, však zmenil svoje rozhodnutie a rozhodol sa ho predať, čo sa jemu však nepodarilo a preto požiadal L. W., aby mu s tým pomohol. Predmetné motorové vozidlo doviezol W. do J. Krupej, pričom W. bol v kontakte s X. a požiadal ho, aby predal toto motorové vozidlo. B. mu W. telefonoval, že dňa XX.XX.XXXX X. toto vozidlo z W. prevzal a po určitej dobe zistil, že bolo predané. Uvedené skutočnosti potvrdil i svedok L. W., ktorý potvrdil, že v B., keď boli pre vozidlá, boli všetci traja, každý si vyplatil peniaze za svoje vozidlo, kúpili si prenosné značky a každý na svojom vozidle odišiel, pričom obžalovaný ešte s jedným mužom zostali v B.. Ďalej tvrdil, že v prípade, ak obžalovaný nepredal vozidlo, tak ho vyviezol naspäť do B. a tiež tvrdil, že poškodený X. k nemu doviezol to isté vozidlo, ktoré si v B. zakúpil.

Na základe takéhoto dokazovania, ani odvolací súd nemal dôvod neveriť poškodenému, že bol spolu s obžalovaným a svedkom W. v B. pre vozidlo, kde zakúpil pre seba P. C. a vybavil si na ňu aj prenosné značky, ako aj medzinárodnú kartu poisťovne, ktoré doklady sa v spise nachádzajú a toto priviezol na U.. Keďže toto vozidlo už ďalej nechcel, požiadal o jeho predaj, najskôr W. a neskôr obžalovaného X., ktorý toto vozidlo od W. naozaj aj prevzal, o čom svedčí doklad na čl. 39, ktorý sa však nazýva záloha za motorové vozidlo, ktoré obžalovaný podpísal v O. dňa XX.XX.XXXX, pričom svedok W. jednoznačne vo svojej výpovedi potvrdil, že keď prišiel obžalovaný X. pre vozidlo k nemu, ktoré tam nechal poškodený X., aby ho predal, tak mu dal podpísať tento doklad.

Obžalovaný poškodenému tvrdil, že má pre neho iné vozidlo a to G. 4. Avšak ani toto vozidlo ani peniaze za odpredaj vozidla P. C. mu obžalovaný nevrátil.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, že on bol majiteľ vozidla, ktoré predával, toto preukázané nebolo, pretože ani on nepredložil žiadne doklady o tom, že bol majiteľom vozidla, ktoré predal. Jeho tvrdenie,

že ak by bol poškodený majiteľom P. C., ktorú on predal, musel mať k tomu osvedčenia nachádzajúce sa na čl. 194 - 197 a ak takéto doklady nemal, nemohol byť majiteľom vozidla P. C..

Túto obranu považoval odvolací súd za irelevantnú, pretože poškodený si priviezol z B. motorové vozidlo na prenosných značkách s kartou poistenia, z ktorej jednoznačne vyplýva, že tieto boli vydané práve poškodenému na to, aby mohol vozidlo previesť na územie U. republiky. Až na území Slovenskej republiky mohlo byť toto vozidlo riadne zaevidované, k čomu však nedošlo, pretože poškodený už o toto vozidlo nemal záujem.

Na základe vykonaných dôkazov potom správne súd I. stupňa ustálil, že vozidlo, ktoré obžalovaný predal, bolo vozidlo poškodenému a tomuto peniaze za odpredaj vozidla nevrátil a ani mu podľa dohody nezabezpečil iné vozidlo.

Ani odvolací súd nemal dôvod, v danom prípade neveriť poškodenému, pretože tento sa neustále domáhal potom, čo vozidlo dal odpredať, svojich peňazí za odpredané motorové vozidlo resp. sa domáhal iného motorového vozidla, ktoré mu však obžalovaný nezabezpečil a nakoniec od zmluvy odstúpil. Zo všetkých týchto skutočností potom správne súd I. stupňa rozhodol, keď konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tým väčšiu škodu.

Pokiaľ ide o škodu X.XXX,- eur, bola to škoda, za ktorú obžalovaný motorové vozidlo odpredal S.. K námietkam obžalovaného, ktoré sú uvedené v odôvodnení odvolania, že nie je mu zrejmé, z čoho súd vychádzal pri výške škody, odvolací súd dodáva, že pri výške škody súd vychádzal práve z výpovede svedka N. S., ktorý jednoznačne potvrdil, že vozidlo od obžalovaného zakúpil za sumu X.XXX,- eur.

Odvolací súd ďalej preskúmaval napadnutý rozsudok vo výroku o treste a dospel k záveru, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený súdom I. stupňa, nie je trestnom primeraným na prevýchovu obžalovaného. Pri ukladaní trestu súd I. stupňa poukázal na to, že bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce ako aj poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy. Keďže nezistil žiadne príťažujúce ani poľahčujúce okolnosti, považoval vzhľadom na osobu obžalovaného, postačujúce uloženie peňažného trestu vo výmere XXX,- eur.

S takýmto názorom súdu I. stupňa odvolací súd nesúhlasí a poukazuje na dôvodné odvolanie prokurátora pokiaľ ide o uloženie trestu. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento sa v minulosti dostal XX-krát do rozporu so zákonom, všetko pre majetkovú trestnú činnosť, avšak hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Väčšina trestov, ktoré boli obžalovanému uložené, boli trestné peňažné, ktoré zaplatil.

Ako je evidentné, ani doposiaľ uložené tresty nemali na obžalovaného žiadny prevýchovný vplyv a naďalej sa dopúšťal trestnej činnosti majetkového charakteru, čo súd zohľadnil pri osobe obžalovaného. S poukazom na všetky tieto skutočnosti ani odvolací súd nezistil žiadne poľahčujúce ani žiadne príťažujúce okolnosti, avšak pokiaľ ide o trest, v danom prípade za primeraný považoval odvolací súd trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pričom vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 213 ods. 2 Tr. zák., kde za prečin sprenevery možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere 1 až 5 rokov.

Tento trest obžalovanému podmiennečne odložil s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pretože vzhľadom na okolnosti prípadu a na to, že sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený, mal dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a bude postačujúce pôsobiť aj trestom výchovným a tento trest mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tento odvolací súd zrušil iba z toho dôvodu, že súd I. stupňa nesprávne postupoval, keď poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie podľa § 288 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ustanovenia možno poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázať na občianske súdne konanie iba vtedy, ak nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody, alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie.

Keďže obžalovaný bol zaviazaný k náhrade škody poškodenému vo výške X.XXX,- eur, t.j. vo výške, za ktorú predal motorové vozidlo a tieto peniaze poškodenému neodovzdal a poškodený si v prípravnom konaní uplatňoval nárok na náhradu škody v celkovej sume 9.000,- eur, odvolací súd potom podľa § 288 ods. 2 Tr. por. so zvyškom nároku na náhradu škody poškodeného odkázal na občianske súdne konanie, pretože poškodený zvyšok tejto škody nepreukázal.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.